

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro secundo Decretalium : In Quo Ordo Judiciarius, Et Qvæ Ad Judicia Pertinent, Secundùm Utrumque Jus, Canonicum, & Civile Methodicè Tractantur, & Exponuntur ; Additus Est, Præter Synopticum Et Methodicum, Alius Index Alphabeticus A Pluribus Desideratus

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1675

Titulus. IX. De Ferijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98191)

de calumnia, aut veritate juratum fuerit, iterum tamen in secunda instantia, seu causa appellationis, utrumque juramentum repeti debet, num. 27. Assert. II. Juramentum calumniae, sicut & veritatis, statim post litis contestationem, praestandum est; non tamen ideo totus processus est irritus, etiamsi non statim potest fuerit praestitum, num. 28. Juramentum verò malitiae in omnibus causis, tam ante, quam post litem contestatam exigi potest à partibus, non semel tantum, sed quoties Iudici visum fuerit, num. 29.

Assert. III. Juramentum calumniae praestari debet, tactis SS. Evangelijs: hodie tamen sufficit apud acta jurati, num. 30.

§. IV. De poena recusantis praestare Juramentum calumniae, & huius effectu. pag. 153.

QUAER. I. Qua sit poena nolentis jurare de calumnia? Resp. Si Actor, ab instituta actione cadit; si Reus, pro confesso habetur, n. 31. Potest tamen Actor, vel Reus recusans jurare, hanc poenam evitare, si se postea offerat ad jurandum, ante sententiam Iudicis declaratoriam incursum poenae, vel condemnatoriam ad poenam, num. 32. Haec poena non habet locum in recusante jurare de malitia, num. 33.

QUAER. II. An contumacia procuratoris, vel alterius administratoris recusantis jurare de calumnia noceat domino ad incurrendam praedictam Juris poenam? Resp. Non nocere, num. 34.

QUAER. III. Quis sit effectus huius juramenti? Resp. Ut jurans excusetur ab omni calumniandi suspitione, num. 35.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

- c. 1. n. 10. & seq.
- c. 2. n. 25.
- c. 3. & 4. n. 15. & trib. seqq.
- c. 5. n. 6. & seq.
- c. 6. n. 19.
- c. 7. & ult. n. 12. & duob. seqq. & §. Pana verò; fn. eod. n. 31.

IN SEXTO.

- c. 1. in princ. n. 28.
- §. Propter n. 5.
- §. Quamvis ult. n. 26.
- c. 2. in princ. n. 25.
- §. Procuratores, n. 22. &
- §. In omnibus ult. n. 29.
- c. 3. & ult. n. 20. & seq.

TITULUS VIII.

DE DILATIONIBUS. pag. 154.

Quid sit dilatio extrajudicialis, & quid dilatio judicialis in genere? num. 1. Dilationes aliae sunt legales, seu à lege concessae, aliae conventionales, quae ex partium consensu dantur; aliae judiciales, quae à Iudice in Iudicio dantur, num. 2. Rursum aliae dilationes in exordio litis, ante litis contestationem, dantur; aliae, quae dantur post litis contestationem; aliae denique in fine, num. 3.

§. I. De dilationibus, quae ante litis contestationem conceduntur, pag. 155.

ASSERTIO I. Dilationes citatoriae sunt, quae Reo absenti citato dantur ad comparandum, & respondendum in Iudicio, & haec datae, cum termino peremptorio, non debent esse nimis breves, nisi necessitas aliud exigat, n. 4. & duob. seqq. Porro, si quis citatus sit peremptoriè ex loco valde remoto in causa ardua, ita, ut sufficiens tempus non habuerit ad patandum se ad Iudicium, sed postea iterum citetur, ob publicam utilitatem, tum non statim ibi respondere cogitur in privata sua causa, sed nova dilatio ei dari debet, n. 7. & seq.

TOMUS II.

Assert. II. Dilationes deliberatoriae sunt, quae Reo post oblatum libellum, dantur, ut deliberare possit, an litigare velit, vel non, n. 9. Haec verò dilationes etiam Reo quandoque denegandae sunt, si per litteras citatorias plenè in causa instrui potuit, n. 10. & seq. Est & alius casus, in quo Reo nova dilatio deliberatoria dari non debet, num. 12. & seq.

Assert. III. Dilationes recusatoriae, seu declinatoriae dicuntur, quae ante litis contestationem ad omnes exceptiones dilatorias, seu declinatorias opponendas dantur, n. 14. Alia dilatio trium mensium datur, quando peremptoriè citantur fabricantes falsos florenos, n. 15.

§. II. De dilationibus, quae post litis contestationem, vel ante sententiam definitivam, vel post illam conceduntur, & de prorogatione, atque effectibus dilationum, pag. 158.

ASSERTIO I. Post litis contestationem, conceduntur dilationes probatoriae, & allegatoriae: illae dantur Actori, vel Reo, ad probandam suam intentionem, vel exceptionem, & semel tantum, sive unà vice danda sunt, n. 16. Quod tamen limitatur, nisi iustum impedimentum probetur, ob quod plures dilationes dari possunt; item in causis criminalibus, n. 17. Et plerumque non conceduntur à Iudice, nisi ad instantiam partis litigantis, quamvis etiam ex mero officio Iudicis dari possint, n. 18. Sunt autem tempora dilationum moderanda pro distantia locorum, & personarum qualitate, n. 19. Dilationes allegatoriae sunt, quae dantur partibus, ut ante sententiam definitivam proponere possint, si quid adhuc habeant proponendum, & allegandum, & dantur tres successivè, n. 20. Assert. II. Sunt & aliae dilationes definitivae, quae dantur ad causam definiendam, & non tantum una, sed etiam secunda, & tertia dari debet, nisi dentur cum termino peremptorio. Aliae sunt dilationes executoriae, quae dantur Reo per sententiam condemnato ad satisfaciendum, vel solutionem faciendam, n. 21. Assert. III. Prorogatio dilationum est dilatio labentis, nondum lapsa extensio, n. 22. Assert. IV. Praecipuus effectus dilationis est, quòd eà pendente officium Iudicis conquietat, n. 23.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

- c. 1. n. 4. & duobus seqq.
- c. 2. n. 10. & seq.
- c. 3. n. 12. & seq.
- c. 4. & ult. n. 7. & seq.
- Extradag. unic. inter communes, n. 15.

TITULUS IX.

DE FERIIS. pag. 160.

§. I. De variis feriarum generibus, & earum computatione, pag. 160.

ASSERT. I. Feriae hinc generatim dicuntur dies, seu tempora, quibus jus non dicitur, sive ab actibus judicialibus cessatur, & vacatur: aliae sunt feriae solennes, seu ordinariae, quae legibus, & SS. Canonibus definitae sunt, eaeque vel sacrae, quae ad cultum DEI, & Sanctorum sunt institutae: vel profanae, & politicae, quales sunt, quae in honorem Principis indicuntur: aliae rusticae, quae tempore necessitatis, vel vindemiae conceduntur, item feriae nundinarum. Aliae verò sunt feriae extraordinariae, & repentinae, quae extra constitutum ordinem, & morem indicuntur, ob Principis adventum, vel nuptias

R III

nuptias

nuptias, vel Regiæ prolis natalem &c. *num. 1.* Sunt etiam feriæ nuptiarum, quibus à nuptijs publicè, & solenniter celebrandis abstinere debet, *num. 2.* Quid circa hoc iure novo Concilij Tridentini sit decretum, & observandum, *num. 4.* Assert. II. Iure communi antiquo dies Dominicus, & alia Festa incipiunt, & terminantur à vespera præcedentis diei, usque ad vesperam diei sequentis, *num. 5.* Idque non tantum quoad celebrationem Divinorum Officiorum, sed etiam quoad vacationem ab operibus servilibus, aliisque prohibitis. Ex generali tamen consuetudine, & usu Ecclesiæ nunc communitè incipit observatio festi, quoad vacationem ab operibus servilibus à media nocte, usque ad alterius noctis medium, *num. 6.* Et universim in festis inchoandis, & finiendis, partim ad consuetudinem locorum, *num. 7.* Præterea in diebus Dominicis, & inter Pascha, & Pentecosten genuum flexio fieri non debet in publicis orationibus. Olim in Ecclesia Romana non solebat speciale festum sanctissimæ Trinitatis celebrari, nunc verò consuevit celebrari in Octava Pentecostes, *num. 8.*

§. II. De potestate indicendi ferias sacras, & de operibus servilibus, que in illis fieri prohibentur. pag. 162.

ASSERTIO I. Solus Papa in Ecclesia universali, & quilibet Episcopus in sua Diocesi, potest ferias sacras, seu dies festos indicare, saltem cum consensu populi, *num. 9. & 10.* Non autem Princeps secularis, *n. 11. & 12.* Nec per solam consuetudinem populi potest induci obligatio observandi diem aliquem tanquam festum, *num. 12.* Nec per statutum Magistratus secularis, ut festum aliquod in honorem DEI, & SS. observetur sub certa pœna, *n. 13.*

Assert. II. In sacris feriis, seu diebus festis prohibentur exerceri omnia opera servilia, nisi propter necessitatem alimentorum circa res tempore perituras permittantur, *num. 14. & seq.* An piscatio, venatio, & aucupium sit prohibita die festo? *n. 16.*

§ III. Quinam actus non serviles exerceri prohibentur diebus feriatis. pag. 165.

QUÆR. I. An, & quâ ratione prohibitum sit exercere mercatum, placitum, Judicium, & iuramentum præstare? Resp. Prohibetur imprimis mercatus, id est, omnes contractus, si publicè, ac solenniter fiant, *n. 17. & seq.* Secundò. Placitum, lis, seu contentio in causis civilibus, & multò magis in causis criminalibus, in quibus condemnatur quis ad mortem, vel aliam pœnam corporalem, etiam pecuniariam, *num. 19.* Tertio. Prohibetur præstari iuramentum, non solum iudiciale, sed etiam quædam extrajudicialia, quibus pacta, & contractus inhi confirmantur, quamvis etiam probabile sit, solum iuramentum iudiciale prohiberi, *n. 20.* Porro illud interest inter contractus, & Judicium, quod illi prohibentur quidem exerceri die festo, sunt tamen validi, sicut etiam iuramentum ijs appositum: non autem acta Judicij, *n. 21.* Excipiuntur duo casus, in quibus etiam diebus festis Judicium institui potest super qualibet causa civili, & criminali, spiritali, & temporali, videlicet casus necessitatis, vel utilitatis etiam privatæ,

& casus pietatis, *cit. n. 21.* QUÆR. II. An actus iudicij voluntariè possint fieri die festo? Resp. affirmativè; quia etiam sententia excommunicationis, vel alterius censura licitè infligi potest die festo, nisi causa cognitionem requirat, & omnes actus extrajudiciales licitè exercentur die festo, *n. 22.* QUÆR. III. An coram Arbitro Judicium die festo institui possit? Resp. Coram Arbitro mero, sive à Iudice datus, sive à partibus electo, non potest, bene autem coram Arbitratore, *n. 23.* QUÆR. IV. Quis locus sit attendendus, si ferias secundum consuetudinem diversam locorum discrepent? Resp. Locus iudicij, in quo illud exercetur, non litigantium, *n. 24.* QUÆR. V. An, & quibus feriis renunciari possit, vel non? Resp. Ferijs sacris non potest, nec extraordinariis feriis, ob publicam causam principaliter institutis: possunt verò partes renunciare feriis rusticis messium, & vinemiarum, *n. 25.* QUÆR. VI. An ferias rusticarum vendemiarum concedendæ sint, etiam in ijs locis, ubi non crescit vinum? Resp. Si peregre non importent vinum, non esse concedendas, aliàs verò esse. Idemque est de feriis messium, *n. 26.*

§. IV. Quinam actus iudiciales in specie sunt prohibiti in diebus festis, vel permitti? pag. 168.

ASSERTIO I. Libellus potest offerri iudicio festo, *n. 27.* Assert. II. Quod ad citationem pertinet, mandatum iudicis de citando non potest decerni ab illo, die festo, quamvis etiam oppositum non sit improbable, *num. 28.* Executio verò citati, dum nimirum mandatum citatorium offeratur, & legitur citando per nuncium, potest fieri die festo, quamvis aliqui contrarium teneant, *n. 29.* Si citatio facta sit expressè ad diem festum, ea non valet, si facta sit, sine expressione diei festi, ad certum diem mensis, vel hebdomadæ: tunc enim valet, & tatus proximo die non feriato comparere debet, *n. 30.*

Assert. III. Probabile est, quod in die festo testes examinari, eorumque depositiones recipi possint, *n. 31.* Contrarium tamen est probabilius, nisi periculum sit in mora, *n. 32.* Assert. IV. Veritas, ac probabilis, non solum prolationem sententia iudicialis, sed etiam eius executionem esse die festo prohibitam, & irritam. Sed neque Reus capitur, & carcerari potest die festo, sive pro civili debito, sive pro crimine, nisi sit periculum in mora, vel si Reus sit criminis gravis, aut enormis, *n. 33.* Appellare die festo licitum est, non tamen appellationem prosecui, *n. 34.*

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS. c. 3. n. 14. & deo. l. p. p. c. 1. n. 5. & 6. & n. 17. c. 4. n. 2. & seq. & tribus seqq. c. 5. & uli. num. 17. c. 2. n. 7. & 8. 21.

TITULUS X. DE ORDINE COGNITIONUM. pag. 170.

§. I. An prius discutienda sit questio conjugum, quam super matrimonio pronuncietur? pag. 171.

Si exceptio peremptoria, v. g. exceptio conjugum, opponatur mulieri petenti aliquem maritum